

Bratia a sestry,

Ježiš prišiel do kraja mesta Cézarea Filipova. Pôvodne sa toto mesto volalo Panion. Herodesov syn Filip mesto prebudoval a zmenil meno mesta. Pomenoval ho po cisárovi a po sebe. Ešte neskôr bolo meno mesta znova zmenené na Neronias. Tentoraz po smutne známom a krutom cisárovi Nerovi. Je to príklad toho, ako sa veci v tomto svete menia. Králi prichádzajú a odchádzajú. Mocnosti povstávajú a zanikajú. Nič nie je nemenné a trvalé.

Jedine Boh zostáva rovnaký. Nemení sa a neslabne. Žalmista o Bohu vyznáva: „Z rodu na rod trvajú Tvoje roky. Pradávnou založil si zem a nebesá sú dielom Tvojich rúk. Ony sa pominú, Ty zostávaš; všetko sa rozpadne ako odev; vymeníš ich ako rúcho - zmenia sa. Ty si však ten istý a Tvoje roky nikdy neprestanú.“ (102, 25-27) Boh sa nemení a nemení sa ani Jeho slovo. To, čo Boh zaslúbil, sa naplní. Nikto nemôže zmariť Božiu vôľu. Božia vôľa je, aby hriešnik nezahynul. Na tomto svete nenájdeme trvalé istoty. Jediná istota je v Bohu, ktorý sa nemení. V Liste Židom je napísané: Ježiš Kristus ten istý včera dnes aj naveky. (13, 8)

To nás privádza k otázke, kto je Ježiš. Sám Ježiš vyslovil túto otázku v najužšom kruhu svojich učeníkov. Najprv sa pýtal na názory iných ľudí. Ježiš verejne pôsobil. Začalo sa o tom medzi ľuďmi hovoriť. Správy o Ježišových skutkoch ho predchádzali. Tak ako o Jánovi Krstiteľovi pred ním, aj o Ježišovi sa začali šíriť rôzne teórie. Prečo robí to, čo robí? Prečo hovorí to, čo hovorí? Odkiaľ má na to právo? Kto je v skutočnosti? Sme v inej situácii, ako Ježišovi učeníci. Máme o ňom svedectvá, ktoré sú zachytené v Biblii. Na základe toho bol Ježiš opísaný vo vierovyznaniach a katechizmoch. To, čo je rovnaké vtedy a dnes, je rôznorodosť názorov. Nechajme teraz bokom názory tých, ktorí sa z náboženstva iba vysmievajú. Aj ľudia, ktorí berú vieru vážne, nemajú na Ježiša rovnaký názor. Jedna vec je mať svoj názor a druhá, či aj odpovedá pravde. Ježiš nezostal iba pri všeobecnej otázke. Pokračoval ďalej a pýtal sa osobne.

Vy za koho ma pokladáte? Otázka je položená tým, ktorí ho nasledujú. Ľudia môžu mať na Ježiša rôzne názory, ale dôležité je, kým je Ježiš pre nás. Kým je Ježiš pre každého jedného a každú jednu z nás? Rozhodujúce je to, či prijímame Ježišovu autoritu a či mu dôverujeme. Spolu s Tomášom o Ježišovi vyznávame, že je náš Pán a Boh. Uverili sme v Ježiša Krista na základe Písma svätého. Nestalo sa to samo od seba. Peter vyznal o Ježišovi, že je Mesiáš, ale nie preto, že by bol lepší alebo inteligentnejší ako ostatní. Boh zjavuje pravdu. Len z Božej milosti sme schopní veriť v Ježiša. Počuli sme evanjelium, porozumeli sme mu a uverili sme. Za to vd'ačíme len a len Bohu. Viera je Boží dar.

Tak ako Peter, aj my sme dostali kľúč. Kľúč môže byť aj nápoveda k nejakej záhade alebo hádanke. Na tomto svete nerozumieme mnohým veciam. Boha nedokážeme opísať a vystihnúť. Keby Ježiš neprišiel na svet, nepoznali by sme cestu k záchrane. Na začiatku Evanjelia podľa Jána je napísané: „Boha nikto nikdy nevidel; jednorodený Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten (Ho) známym učinil.“ (1, 18) Preto prišiel Ježiš na

svet, aby sme my mohli prísť k Bohu. Ježiš je základ pre naše spasenie. Pavol napísal v Liste Rimanom: „Ak ústami vyznávaš Pána Ježiša a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený;“ (10, 9)

Viera v Ježiša Krista je základ kresťanského náboženstva. Môžeme stavať na pevnom základe vtedy, ak vyznávame Krista. Pre celú cirkev existuje len jeden základ, ktorý vydrží. Nerozpadne sa ani nezanikne. Cirkev nie je Petrova, ale Kristova. Cirkev bez Krista nie je cirkev. Stavíme na Kristovi a o ňom máme hovoriť iným.

To akoby protirečilo tomu, čo Ježiš povedal v závere dnešného textu. Učeníci nemali nikomu hovoriť, že Ježiš je Kristus, teda Mesiáš. Nemali o tom hovoriť kvôli tomu, pretože ešte sa neudialo to najhlavnejšie, prečo prišiel Ježiš na svet. Jeho misia ešte nebola završená. Ježiš nechcel, aby mali ľudia mylné predstavy o tom, kto je. Niektorí Židia dúfali, že Mesiáš ich vyslobodí spod rímskej nadvlády. Kristus neprišiel, aby porazil človeka, ale hriech. Neprišiel liečiť tie mnohé choroby, ktorými sú ľudia zasiahnutí na tele aj na duši. Áno, Ježiš liečil a pomáhal. Všetko zlé na tomto svete je dôsledok hriechu. Ježiš neodstránil iba čiastkový problém, ale hlavnú príčinu. Ježiš išiel na kríž. Hneď v nasledujúcom texte Ježiš prvýkrát hovorí o svojom utrpení. Ježiš zobral hriech sveta na kríž. Moc hriechu bola zlomená. Ježiš bol vzkriesený. Moc smrti bola zlomená. Keď vyznávame vieru v Krista, vyznávame Krista ukrižovaného a vzkrieseného. Toto máme šíriť ďalej.

V celej 16. kapitole akoby šlo o hľadanie toho, akú autoritu má Ježiš. Danú kapitolu tvoria tri texty. Najprv je to rozhovor Ježiša s farizejmi a saducejmi. V strede je Petrovo vyznanie. Kapitulu uzatvárajú Ježišove slová o tom, čo ho čaká v Jeruzaleme. Farizeji a saduceji nepochopili, kým je Ježiš v skutočnosti. Peter je najprv pochválený, ale potom pokarhaný. Keď Ježiš hovoril o svojej smrti, Peter ho začal odhovárať. Ani Peter ešte vtedy nerozumel tomu, čo je Božia vôľa. Po Ježišovom vzkriesení učeníci šírili evanjelium. Zmocnení Božím Duchom odovzdávali Božie slovo o Mesiášovi ďalej. Evanjelium sa nieslo cez stáročia. Rozšírilo sa takmer do celého sveta. Dostalo sa aj k nám.

Bratia a sestry, z Božej milosti sme mohli uveriť v Ježiša Krista. Boh v našich srdciach zapálil plameň viery. Ten plameň môže byť malý. Môže byť iba ako tlejúci knôt. Veríme, že Boh dokončí, čo začal. Hľadáme a veríme, že raz nájdeme. Sme hriešni. V nasledovaní Krista sme nedokonalí. Boh nám dáva silu, aby sme po ceste viery kráčali ďalej. Ježiš je náš Záchranca, a to nikto zmeniť nemôže. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Júdovom v 1. k.:

„Udržujte sa v láske Božej a očakávajte milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista na večný život.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.